

[Justitsministeren.]

kommer det mig, at det ærede medlem er helt ude i det meningsløse. Hvis det ærede medlem havde de oplevelser, jeg har som justitsminister, og som det ærede medlem frk. Helga Pedersen før mig har haft, hvis det ærede medlem så, hvilket voldsomt indtryk det gør på mange mennesker at få selv det, vi synes er en kortvarig straf, hvor uheldige de er derover, tror jeg ikke, det ærede medlem ville føle sig fristet til at gentage en sådan frase. Det ærede medlem brugte vendingen „ensidig, misforstået humanisme“. Jeg kan kommentere den på samme måde.

Det ærede medlem pegede naturligvis med rette på, at der er andet at tage hensyn til end lovovertræderen; der er samfundets interesse; der er hensynet til ofrene, og i denne forbindelse fremhævede det ærede medlem specielt berigelses- og sædelighedsforbrydelserne. Det sidste kan jeg forstå; berigelsesforbrydelserne er måske mindre væsentlige i netop denne betragtning.

Men så siger det ærede medlem med hensyn til straffens formål, at der er en række forskellige formål, og det ærede medlem peger — og det er fuldstændig rigtigt — på, at så længe lovovertræderen afsøner straf, er han afskåret fra at lave noget nyt — bortset fra hvad han kan lave i fængslet og pådrage sig straf for. Men stort set kan man give det ærede medlem ret i, at så længe lovovertræderen sidder inde, laver han ingenting. Den yderste konsekvens heraf ville være, at enhver lovovertræder resten af livet skulle sidde inde, for så var der ingen fare for recidiv. Så langt ville det ærede medlem dog ikke gå.

Det ærede medlem så endvidere straffens formål i, at den kunne virke som en advarsel til andre; videre pegede det ærede medlem på den pædagogiske påvirkning og arbejds træningen, men sagde endelig, at straffen er udtryk for samfundets misbilligelse af den begåede lovovertrædelse; og det er rigtigt, det er straffen et udtryk for. Men selve den omstændighed, at man til straffeinstituttet knytter prøveløsladelse, ja, selvom man hertil har knyttet benådning, ændrer jo ikke det faktum, at samfundet gennem selve dommen har givet udtryk for sin misbilligelse af lovovertrædelsen.

Til slut vil jeg blot gentage til det ærede medlem: jeg tror ikke, at det ærede medlem som følge af dette lovforslags gennemførelse skal frygte en voldsom stigning i antallet af prøveløsladelser og slet ikke en undergravning af retsbevidstheden her i landet.

De bemærkninger, det ærede medlem hr. Thestrup fremsatte, kan jeg kun takke for. Jeg er naturligvis villig til med det ærede medlem at drøfte de enkeltheder, som kan vække tvivl hos det ærede medlem, men jeg forstod det ærede medlem sådan, at han stort set var enig i tendensen i lovforslaget.

Edel Saunte: Det ærede medlem frk. Helga Pedersen talte om ophævelse af sikkerhedsforvaringen. Jeg er ikke uenig med hende i, at man bør overveje dette problem, og jeg er sikker på, vi er enige om, at det betyder ikke, at vi har til hensigt, at folk, som gentagne gange har begået grove forbrydelser, skal behandles mere lemfældigt, end de bliver i øjeblikket. Men spørgsmålet er, om det er rimeligt at holde dette store apparat i gang for de relativt få personer, det drejer sig om, og spørgsmålet er også, om vi opnår noget mere ved at benytte sikkerhedsforvaringsinstituttet, end vi kunne opnå ved at anvende almindelige, strenge fængselsstraffe overfor de samme personer. Det er en meget kostbar foranstaltning, såvidt jeg ved, og jeg synes, det er rimeligt, at vi under udvalgsarbejdet ser nærmere på, om fængselsmyndighederne mener, der er grund til at bevare instituttet.

Med hensyn til de bemærkninger, det ærede medlem fru Erna Sørensen gjorde, vil jeg gerne have lov at præcisere, at man skal være meget forsigtig med at anvende statistik i sædelighedssager. Det er et så vidtspændende område, at man vanskeligt vil kunne bedømme, om en gennemsnitsstraf er rimelig. Hvis vi ser f. eks. på straffelovens § 232, omfatter denne bestemmelse handlinger, hvor personer krænker uskyldige mindreåriges blufærdighed på det groveste, men vi må heller ikke glemme, at den anvendes også på blufærdighedskrænkelse overfor en professionel trækkerdreng, hvis der har været forevist ham utugtige billeder, som han måske selv har stået model til. Det er rimeligt, at den strafudmåling, der anvendes i de to vidt forskellige sager, må